ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 9ης Ιανουαρίου 2003 *

Στην υπόθεση C-157/00,

Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους Β. Κοντόλαιμο και Ι. Κ. Χαλκιά και από τη Χ. Τσιαβού, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τη Μ. Κοντού-Durande, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

που έχει ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2000/216/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, για τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 67, σ. 37), κατά το μέρος που αφορά την Ελληνική Δημοκρατία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, τους R. Schintgen (εισηγητή) και C. Gulmann, τις F. Macken και N. Colneric, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 28ης Φεβρουαρίου 2002,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Απριλίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Απριλίου 2000, η Ελληνική Δημοκρατία ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2000/216/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, για τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 67, σ. 37, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), κατά το μέρος που την αφορά.

2 Με την προσφυγή αυτή ζητείται η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέτρο που δεν επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, με τα ακόλουθα ποσά:

— 339 028 666 δραχμές (GRD) που αφορούν επιστροφές λόγω εξαγωγής, διότι σημειώθηκαν ελλείψεις στους ελέγχους των εξαγομένων εμπορευμάτων·

— 659 967 504 GRD που αφορούν οπωροκηπευτικά, διότι σημειώθηκαν ελλείψεις στους ελέγχους και ανεπάρκειες στη διαχείριση των φακέλων που αφορούν την εκρίζωση των ροδακινιών και των νεκταρινιών·

— 1 966 954 869 GRD που αφορούν οπωροκηπευτικά, διότι σημειώθηκαν ελλείψεις στο σύστημα ελέγχου και δεν τηρήθηκε η κατώτατη τιμή που έπρεπε να καταβληθεί στους παραγωγούς στον τομέα της μεταποιήσεως ροδακίνων.

3 Οι λόγοι επιβολής των δημοσιονομικών διορθώσεων εκτίθενται εν περιλήψει στη συνοπτική έκθεση αριθ. VI/10529/99, της 27ης Οκτωβρίου 1999, σχετικά με τα αποτελέσματα των ελέγχων για την εκκαθάριση λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 όσον αφορά τις επιστροφές κατά την εξαγωγή, τα οπωροκηπευτικά, τις ζωικές πριμοδοτήσεις, τα γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα, τον λογιστικό έλεγχο, τις αροτραίες καλλιέργειες, τον λίνο και την κάνναβη (στο εξής: συνοπτική έκθεση).

Επί της δημοσιονομικής διορθώσεως που αφορά τις επιστροφές λόγω εξαγωγής

4 Από τη συνοπτική έκθεση προκύπτει ότι, κατά τις επιθεωρήσεις που πραγματοποίησαν στην Ελλάδα οι ελεγκτές του ΕΓΤΠΕ, οι ελεγκτές αυτοί διαπίστωσαν ότι οι έλεγχοι των προς εξαγωγή προϊόντων, αν και πολύ συχνοί, δεν ήσαν ποιοτικώς ικανοποιητικοί. Προέκυψε ότι στα τελωνεία της Θεσσαλονίκης και της Σκύδρας (Ελλάς) δεν υπήρχαν επαρκείς εγκαταστάσεις ώστε να είναι δυνατή η πραγματοποίηση ελέγχων υπό ικανοποιητικές συνθήκες, ότι οι έλεγχοι αυτοί διενεργούνταν σε φορτωμένα οχήματα και ότι δεν ήσαν πλήρεις. Επιπλέον, δεν υπήρχε εποπτεία της ποιότητας των ελέγχων και των εκθέσεων που υποβάλλονταν σε περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο. Δεν είναι δυνατόν να διεξαχθεί, βάσει των εκθέσεων ελέγχου, εκ των υστέρων αξιολόγηση της ποιότητας των ελέγχων αυτών, δεδομένου ότι οι εκθέσεις αυτές δεν ήσαν τυποποιημένες.

5 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή αποφάσισε να επιβάλει δημοσιονομική διόρθωση ποσοστού 5 % των δαπανών που δήλωσε η Ελληνική Κυβέρνηση όσον αφορά τις επιστροφές λόγω εξαγωγής.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

6 Με τον πρώτο της λόγο ακυρώσεως, η Ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) 386/90 του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 1990, για τον έλεγχο κατά την εξαγωγή γεωργικών προϊόντων που τυγχάνουν επιστροφών ή άλλων ποσών (ΕΕ L 42, σ. 6), και (ΕΚ) 2221/95 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 1995, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 386/90 (ΕΕ L 224, σ. 13), καθώς και σε κακή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

7 Κατά την κυβέρνηση αυτή, τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού 386/90 επιβάλλουν στις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών μόνον την υποχρέωση να διενεργούν φυσικούς ελέγχους στο 5 % περίπου των διασαφήσεων εξαγωγής των γεωργικών προϊόντων που μπορούν να τύχουν εξαγωγικών επιστροφών, αλλά δεν προβλέπουν ποιοτικά κριτήρια στα οποία πρέπει να ανταποκρίνονται οι έλεγχοι αυτοί. Εξάλλου, το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2221/95 ουδόλως προσδιορίζει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των προς διενέργεια φυσικών ελέγχων, αλλά αρκείται στην παράθεση των αναγκαίων ενεργειών προς επιβεβαίωση της αντιστοιχίας μεταξύ της διασαφήσεως εξαγωγής και του προς εξαγωγή εμπορεύματος, όσον αφορά την ποσότητα, τη φύση και τα χαρακτηριστικά του. Το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού επιβάλλει απλώς τη λήψη μέτρων τα οποία επιτρέπουν την ανά πάσα στιγμή διαπίστωση του κατά πόσον το ποσοστό ελέγχου του 5 % έχει καλυφθεί και την κατάρτιση λεπτομερούς πρακτικού των ελέγχων. Συνεπώς, το ποιοτικό κριτήριο που επικαλέσθηκε η Επιτροπή προς επιβολή της επίμαχης δημοσιονομικής διορθώσεως είναι αβάσιμο.

8 Όσον αφορά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, η Ελληνική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, οι φυσικοί έλεγχοι των εξαγομένων εμπορευμάτων πραγματοποιήθηκαν στην Ελλάδα σύμφωνα με τις εφαρμοστέες κανονιστικές διατάξεις και λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων της

Επιτροπής. Έτσι, μεταξύ άλλων, οι διενεργηθέντες από τελωνειακούς υπαλλήλους έλεγχοι επιβλέπονταν από τελωνειακούς επόπτες με βαθμό διευθυντή, κατόπιν δε γινόταν μνεία στη διασάφηση εξαγωγής, τα στοιχεία που επιβεβαίωναν την ύπαρξη αντιστοιχίας μεταξύ της διασαφήσεως εξαγωγής και του εξαγομένου εμπορεύματος αποτυπώνονταν υποχρεωτικά στο έγγραφο φυσικού ελέγχου κατά την εξαγωγή και οι υπεύθυνοι για τον έλεγχο των ενδείξεων επί των δηλώσεων διασαφήσεως χρησιμοποιούσαν τα υπάρχοντα μέσα, επί παραδείγματι ζυγαριές, κατά τους ελέγχους αυτούς. Εξάλλου, ο εξοπλισμός και η υποδομή για την πραγματοποίηση ελέγχων, ως προς τα οποία η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι είναι ανεπαρκή, έχουν τροποποιηθεί στο πλαίσιο τις υλοποιήσεως του κοινοτικού προγράμματος «Τελωνεία 2000». Επιπλέον, οι αρμόδιες υπηρεσίες έλαβαν το 1996 και το 1999 εγκυκλίους παρέχουσες σαφείς και ακριβείς οδηγίες για τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά τους ελέγχους. Έτσι, το τελωνείο της Σκύδρας εφάρμοσε την εγκύκλιο του 1996. Εξάλλου, από τα ανταλλαγέντα με την Επιτροπή έγγραφα προκύπτει ότι η Επιτροπή είχε θεωρήσει ότι οι διενεργούμενοι στην Ελλάδα έλεγχοι ήσαν ικανοποιητικοί και ότι η συχνότητά τους ήταν ιδιαίτερα υψηλή.

9 Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι ο σημαντικότερος λόγος για τον οποίο επιβλήθηκε η επίμαχη δημοσιονομική διόρθωση έγκειται στην έλλειψη των εγκαταστάσεων που είναι απαραίτητες για τη διενέργεια αξιόπιστου ελέγχου, ο οποίος να ανταποκρίνεται στα κριτήρια που προκύπτουν με επαρκή ακρίβεια από τους κανονισμούς 386/90 και 2221/95 και, ειδικότερα, από το παράρτημα του τελευταίου αυτού κανονισμού. Από τις έρευνες που διεξήγαγαν οι υπηρεσίες της, η Επιτροπή κατέληξε ότι η οργάνωση των ελέγχων στην Ελλάδα δεν αντιστοιχούσε στις απαιτήσεις που καθορίζονται από τον κανονισμό 2221/95 και ιδίως από το παράρτημά του.

10 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, προς εξασφάλιση της ποιότητας των ελέγχων, δεν αρκεί μια απλή ιεραρχική εποπτεία, αλλά πρέπει να καθιερωθούν ένα εσωτερικό σύστημα ελέγχου των τελωνείων και μηχανισμοί που μπορούν να διασφαλίσουν κάποια ομοιομορφία ως προς την ποιότητα των ελέγχων σε εθνικό επίπεδο. Εξάλλου, η εγκύκλιος την οποία απηύθυναν οι ελληνικές αρχές στα τελωνεία το 1996 εφαρμόσθηκε μόλις μετά την 1η Ιανουαρίου 1999, δηλαδή μετά το διάστημα το οποίο αφορά η επίδικη δημοσιονομική διόρθωση.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

11 Όσον αφορά, πρώτον, τις εφαρμοστέες κανονιστικές διατάξεις και την ερμηνεία τους, υπενθυμίζεται, αφενός, ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1287/95 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 1995 (ΕΕ L 125, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 729/70), επιβάλλει στα κράτη μέλη τη γενική υποχρέωση να λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία προκειμένου να βεβαιώνονται για το αληθές και το νομότυπο των χρηματοδοτουμένων από το ΕΓΤΠΕ πράξεων, να προλαμβάνουν και να διώκουν τις παρανομίες και να ανακτούν τα ποσά που χάνονται λόγω παρανομιών ή αμελειών, και τούτο έστω και αν η ειδική κοινοτική πράξη δεν προβλέπει ρητώς τη λήψη κάποιου συγκεκριμένου μέτρου ελέγχου. Αφετέρου, από τη διάταξη αυτή, θεωρούμενη υπό το φως της υποχρεώσεως της αγαστής συνεργασίας με την Επιτροπή, που καθιερώνει το άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 10 ΕΚ), όσον αφορά, ειδικότερα, την ορθή χρησιμοποίηση των κοινοτικών πόρων, απορρέει ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να οργανώσουν ένα σύνολο διοικητικών και επιτοπίων ελέγχων που να καθιστά δυνατή τη διασφάλιση της ορθής τηρήσεως των ουσιαστικών και τυπικών προϋποθέσεων χορηγήσεως των πριμοδοτήσεων (απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2001, C-247/98, Ελλάς κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-1, σκέψη 81).

12 Επομένως, ακόμη και αν υποτεθεί ότι, όπως υποστηρίζει η Ελληνική Κυβέρνηση, οι κανονισμοί 386/90 και 2221/95 δεν περιέχουν καμία ειδική απαίτηση ως προς τους ελέγχους που πρέπει να διενεργούνται, τα κράτη μέλη υποχρεούνται ωστόσο να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι οι έλεγχοι αυτοί δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ως προς τη νομιμότητα των δαπανών που επιβαρύνουν το ΕΓΤΠΕ. Συνεπώς, πρέπει να μεριμνούν ώστε η ποιότητα των διενεργουμένων ελέγχων να είναι τέτοιου επιπέδου ώστε να μην μπορεί να επικριθεί.

13 Προσθετέον ότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 27 και 28 των προτάσεών του, το παράρτημα του κανονισμού 2221/95 και το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 386/90 προβλέπουν τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να πραγματοποιούνται ορισμένοι φυσικοί έλεγχοι και, συνεπώς, περιέχουν ποιοτικά κριτήρια στα οποία πρέπει να ανταποκρίνονται οι έλεγχοι αυτοί.

14 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

15 Όσον αφορά, δεύτερον, την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη η Επιτροπή, υπενθυμίζεται ότι το ΕΓΤΠΕ χρηματοδοτεί μόνον τις παρεμβάσεις που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις, στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών (βλ. απόφαση της 6ης Μαρτίου 2001, C-278/98, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-1501, σκέψη 38). Συναφώς, στην Επιτροπή απόκειται να αποδείξει την ύπαρξη παραβάσεως των διατάξεων αυτών. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να δικαιολογεί την απόφασή της με την οποία διαπιστώνεται η απουσία ή οι ανεπάρκειες των ελέγχων που διενεργεί το οικείο κράτος μέλος (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 39).

16 Η Επιτροπή δεν είναι πάντως υποχρεωμένη να αποδείξει κατά τρόπο εξαντλητικό την ανεπάρκεια των ελέγχων που διενήργησαν οι εθνικές διοικήσεις ή τον αντικανονικό χαρακτήρα των αριθμητικών στοιχείων που αυτές διαβίβασαν, αλλά να προσκομίσει ένα αποδεικτικό στοιχείο της σοβαρής και εύλογης αμφιβολίας την οποία έχει έναντι αυτών των ελέγχων ή αυτών των αριθμητικών στοιχείων (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 40).

17 Αυτός ο μετριασμός της απαιτήσεως για την εκ μέρους της Επιτροπής απόδειξη εξηγείται από το γεγονός ότι το κράτος μέλος είναι αυτό που μπορεί καλύτερα να συλλέξει και να επαληθεύσει τα αναγκαία στοιχεία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ και στο οποίο εναπόκειται, συνεπώς, να προσκομίσει την πλέον λεπτομερή και πλήρη απόδειξη του αληθούς χαρακτήρα των ελέγχων τους οποίους διενήργησε ή των αριθμητικών στοιχείων τα οποία προσκόμισε και, ενδεχομένως, της ανακρίβειας των ισχυρισμών της Επιτροπής (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 41).

18 Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν μπορεί να αποδυναμώσει τις διαπιστώσεις της Επιτροπής με απλούς ισχυρισμούς που δεν ενισχύονται με στοιχεία ικανά να αποδείξουν την ύπαρξη ενός αξιόπιστου και ευρύθμως λειτουργούντος συστήματος ελέγχου. Αν το κράτος μέλος δεν κατορθώσει να αποδείξει ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής δεν ευσταθούν, οι διαπιστώσεις αυτές αποτελούν στοιχεία ικανά να

γεννήσουν σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη θέσπιση ενός κατάλληλου και αποτελεσματικού συνόλου μέτρων εποπτείας και ελέγχου (απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1999, C-253/97, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-7529, σκέψη 7).

19 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η Ελληνική Κυβέρνηση, μολονότι επισημαίνει τα μέτρα που έλαβε ανταποκρινόμενη στις διάφορες επικρίσεις που διατύπωσε η Επιτροπή στη συνοπτική έκθεση, εξακολουθεί να μην είναι σε θέση να αποδείξει πώς τα μέτρα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα την αποτελεσματική θεραπεία των παραλείψεων που διαπίστωσε η Επιτροπή.

20 Συγκεκριμένα, η Ελληνική Κυβέρνηση δεν αποδεικνύει κατά ποιο μέτρο ο διορισμός ενός προσώπου επιφορτισμένου με την εποπτεία των διενεργουμένων ελέγχων είχε ως συνέπεια τη βελτίωση της ποιότητας των ελέγχων αυτών.

21 Ομοίως, η διαβίβαση το 1996 και το 1999 προς τα διάφορα τελωνεία εγκυκλίων που παρείχαν οδηγίες ως προς τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά τους ελέγχους δεν μπορεί, από μόνη της, να αποτελέσει εγγύηση περί του ότι οι έλεγχοι όντως διενεργήθηκαν σύμφωνα με τις οδηγίες αυτές.

22 Όσον αφορά το τελωνείο της Σκύδρας, από τα υποβληθέντα εκ μέρους της Επιτροπής έγγραφα, τα οποία δεν αμφισβήτησε η Ελληνική Κυβέρνηση, προκύπτει ότι το τελωνείο αυτό εφάρμοσε την εγκύκλιο του 1996 μόλις μετά τα τέλη του 1998 και, επομένως, μετά το διάστημα το οποίο αφορά η επίδικη δημοσιονομική διόρθωση. Επομένως, η Ελληνική Κυβέρνηση δεν απέδειξε ότι η διαπίστωση της Επιτροπής είναι εσφαλμένη.

23 Όσον αφορά την εγκύκλιο την οποία οι ελληνικές αρχές απέστειλαν στα τελωνεία το 1999, αρκεί η διαπίστωση ότι, λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας εκδόσεώς της, η εγκύκλιος αυτή δεν μπορούσε να ασκήσει επιρροή στους ελέγχους που διενεργήθηκαν από το 1996 έως το 1998.

24 Όσον αφορά την έλλειψη επαρκούς υποδομής για την πραγματοποίηση των φυσικών ελέγχων που πληρούν τις ποιοτικές απαιτήσεις που απορρέουν από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση, η Ελληνική Κυβέρνηση περιορίστηκε στην επισήμανση ότι μέτρα σκοπούντα στη βελτίωση της υποδομής πρέπει να ληφθούν στο πλαίσιο του προγράμματος «Τελωνεία 2000». Η κυβέρνηση αυτή δεν αμφισβήτησε ότι, όπως ισχυρίστηκε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, διάφορα τελωνεία ευρίσκονταν σε φυσική αδυναμία να προβούν στην εκφόρτωση ενός οχήματος προκειμένου να ελέγξουν τα μεταφερόμενα εμπορεύματα.

25 Ομοίως, απαντώντας σε αιτίαση της Επιτροπής περί της ελλείψεως εγγράφων ικανών να αποδείξουν ότι όντως πραγματοποιήθηκαν έλεγχοι, η Ελληνική Κυβέρνηση δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει η ύπαρξη τέτοιων εγγράφων.

26 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

27 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

28 Προς στήριξη του δευτέρου λόγου της ακυρώσεως, αντλούμενου από την παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 και από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, η Ελληνική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι,

λαμβανομένου υπόψη του παραρτήματος 2 του εγγράφου VI/5330/97 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1997, που αφορά τον «Υπολογισμό των οικονομικών συνεπειών κατά την κατάρτιση της αποφάσεως σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ — Τομέας Εγγυήσεων» (στο εξής: έγγραφο VI/5330/97), πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των βασικών ελέγχων, που αποτελούν τους φυσικούς και διοικητικούς ελέγχους που αφορούν την επαλήθευση ουσιωδών στοιχείων, και των επικουρικών ελέγχων, που αποτελούν τις διοικητικές πράξεις που απαιτούνται για την ορθή διεκπεραίωση των αιτημάτων. Η Επιτροπή πρέπει να επιβάλλει κατ' αποκοπή διόρθωση μόνον εφόσον δεν έχει εφαρμοσθεί κατάλληλα ο έλεγχος ο οποίος προβλέπεται από τα κοινοτικά νομοθετήματα ή ο οποίος είναι απολύτως απαραίτητος για τη διασφάλιση της εφαρμογής των νομοθετημάτων αυτών. Το γεγονός ότι μια διαδικασία ελέγχου δεν είναι τέλεια δεν δικαιολογεί από μόνο του την εφαρμογή δημοσιονομικής διορθώσεως, κατά το μέτρο που όλα τα συστήματα ελέγχου επιδέχονται τελειοποιήσεις. Στην πραγματικότητα, η Επιτροπή πρέπει να αποδείξει ότι υπάρχει σοβαρή έλλειψη κατά την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων και ότι η έλλειψη αυτή εκθέτει το ΕΓΤΠΕ σε πραγματικό κίνδυνο απωλείας. Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από το γράμμα του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70.

29 Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε καμία σοβαρή έλλειψη συνιστώσα παράβαση των κοινοτικών διατάξεων και δικαιολογούσα την επιβολή της επίμαχης δημοσιονομικής διορθώσεως. Επιπλέον, από κανένα στοιχείο της έρευνας της Επιτροπής δεν προέκυψε το ποσό το οποίο κινδύνευε να απολέσει το ΕΓΤΠΕ. Συνεπώς, είναι αδύνατο να ελεγχθεί αν υφίσταται αναλογία του ποσοστού διορθώσεως που έγινε δεκτό προς τον κίνδυνο αυτόν.

30 Η Ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει εξάλλου ότι, μολονότι δικαιολογείται κατ' αποκοπή διόρθωση ποσοστού 5 % όταν διενεργούνται όλοι οι βασικοί έλεγχοι, αλλά όχι στον αριθμό, στη συχνότητα ή στο βάθος που απαιτεί η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση, ώστε εύλογα συνάγεται ότι δεν εξασφαλίζουν την κανονικότητα των πληρωμών και ότι επομένως υπάρχει πραγματικός κίνδυνος απωλειών για το ΕΓΤΠΕ, η διόρθωση αυτή δεν δικαιολογείται οσάκις, όπως εν προκειμένω, η Επιτροπή έχει αναγνωρίσει ότι ο αριθμός και η συχνότητα των φυσικών ελέγχων και οι όροι διενεργείας τους είναι ικανοποιητικοί.

31 Συνεπώς, η επίμαχη δημοσιονομική διόρθωση πρέπει να ακυρωθεί, άλλως να περιοριστεί στο 2 % των προϊόντων που εξήχθησαν από τα συγκεκριμένα τελωνεία.

32 Κατά την Επιτροπή, οι διενεργηθέντες στην Ελλάδα φυσικοί έλεγχοι κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα δεν παρείχαν, λόγω της χαμηλής τους ποιότητας, αρκετές εγγυήσεις για την προστασία των πόρων του ΕΓΤΠΕ. Η Επιτροπή ανακοίνωσε στην Ελληνική Κυβέρνηση με επιστολή της 24ης Νοεμβρίου 1998 ότι, λόγω απουσίας παραμέτρων οι οποίες μπορούν να ελεγχθούν και να μετρηθούν, δεν είναι δυνατό να ποσοτικοποιηθούν αμέσως οι επιπτώσεις των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν σχετικά με το ΕΓΤΠΕ. Για τον λόγο αυτόν, επέλεξε να προτείνει δημοσιονομική διόρθωση βασιζόμενη στις κατευθυντήριες γραμμές που περιέχονται στο έγγραφο VI/5330/97 και δέχθηκε ποσοστό το οποίο δικαιολογείται από την ύπαρξη σημαντικού κινδύνου απωλειών λόγω της ανεπαρκούς ποιότητας των ελέγχων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

33 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 ορίζει τα εξής:

«Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με την επιτροπή του Ταμείου:

[...]

γ) αποφασίζει την απόρριψη αιτήματος κοινοτικής χρηματοδότησης δαπανών [...], σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες.

Πριν από οποιαδήποτε απόφαση απόρριψης χρηματοδότησης, τα αποτελέσματα των εξακριβώσεων της Επιτροπής και οι απαντήσεις του κράτους μέλους κοινοποιούνται εκατέρωθεν γραπτώς, κατόπιν τούτου δε τα δύο μέρη επιχειρούν να έλθουν σε συμφωνία για τη συνέχεια που θα δοθεί.

Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας για συμβιβασμό των αντίστοιχων θέσεών τους εντός τεσσάρων μηνών· τα αποτελέσματα της διαδικασίας αυτής ανακοινώνονται με έκθεση προς την Επιτροπή, η οποία εξετάζει πριν αποφασίσει απόρριψη της χρηματοδότησης.

Η Επιτροπή υπολογίζει τα προς απόρριψη ποσά λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, την έκταση της διαπιστωθείσας ασυμφωνίας. Η Επιτροπή εκτιμά εν προκειμένω το είδος και τη σοβαρότητα της παράβασης, καθώς και την οικονομική ζημία που υπέστη η Κοινότητα.

Η απόρριψη χρηματοδότησης δεν μπορεί να αφορά δαπάνες προγενέστερες του τελευταίου 24μήνου πριν από τη γραπτή ανακοίνωση της Επιτροπής στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος των αποτελεσμάτων αυτών των εξακριβώσεων. Εντούτοις, η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στις δημοσιονομικές συνέπειες που προκύπτουν:

— από περιστατικά ανωμαλιών κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2,

— από εθνικές ενισχύσεις ή από παραβάσεις για τις οποίες έχουν κινηθεί οι διαδικασίες των άρθρων 93 και 169 της Συνθήκης.»

34 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι το έγγραφο VI/5330/97 διακρίνει μεταξύ βασικών ελέγχων και επικουρικών ελέγχων και προβλέπει την επιβολή διορθώσεως 5 % οσάκις διενεργούνται οι διάφοροι βασικοί έλεγχοι, αλλά όχι στον αριθμό, στη συχνότητα ή στο βάθος που απαιτεί η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

35 Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Ελληνικής Κυβερνήσεως, το κριτήριο που αφορά το βάθος των ελέγχων, το οποίο παραπέμπει στις ποιοτικές απαιτήσεις της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως, δεν πληρούται εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 19 έως 25 της παρούσας αποφάσεως.

36 Κατά το μέτρο που η ποιότητα των φυσικών ελέγχων αποτελεί καθοριστικό στοιχείο του συστήματος ελέγχου που πρέπει να καθιερώνεται προς διασφάλιση της κανονικότητας των δαπανών του ΕΓΤΠΕ, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή ευλόγως διαπίστωσε ότι ο κίνδυνος απωλειών για το ΕΓΤΠΕ ήταν σημαντικός και μπορούσε να επιβάλει την επίδικη δημοσιονομική διόρθωση χωρίς να παραβεί το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 ή τις κατευθυντήριες γραμμές του εγγράφου VI/5330/97.

37 Προστίθεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή μπορεί να αρνηθεί την επιβάρυνση του ΕΓΤΠΕ με το σύνολο των δαπανών, αν διαπιστώσει ότι δεν υφίστανται επαρκείς μηχανισμοί ελέγχου (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 18ης Μαΐου 2000, C-242/97, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-3421, σκέψη 122). Επομένως, επειδή η Επιτροπή επέβαλε εν προκειμένω κατ' αποκοπή διόρθωση ποσοστού μόνον 5 % των δαπανών που δήλωσε η Ελληνική Δημοκρατία για τη χρηματοδότηση των επιστροφών λόγω εξαγωγής, ενώ οι έλεγχοι που διενήργησαν οι ελληνικές αρχές δεν ανταποκρίνονταν στις απαιτήσεις της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως, η Επιτροπή δεν παραβίασε εν προκειμένω την αρχή της αναλογικότητας.

38 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

39 Προς στήριξη του τρίτου λόγου της ακυρώσεως, αντλούμενου από την έλλειψη νομικής βάσεως για την εκ μέρους της Επιτροπής επιβολή της επίδικης δημοσιονομικής διορθώσεως και από την παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου, η Ελληνική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι ο υπολογισμός της χρονικής διαρκείας της επιβαλλόμενης δημοσιονομικής διορθώσεως από την Επιτροπή είναι αυθαίρετος κατά το μέτρο που δεν προβλέπεται σε κανένα νομοθέτημα. Κατά την κυβέρνηση αυτή, από το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 προκύπτει ότι, για την εκτίμηση των ποσών που εξαιρούνται από την κοινοτική χρηματοδότηση, η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις δαπάνες που πραγματοποίησε το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μέχρι και την ημερομηνία της εκ μέρους της Επιτροπής γραπτής ανακοινώσεως στο κράτος αυτό των αποτελεσμάτων των εξακριβώσεων ως προς το συμβιβαστό των εν λόγω δαπανών προς τους κοινοτικούς κανόνες, νοουμένου δε ότι η δημοσιονομική διόρθωση δεν μπορεί να αφορά διάστημα προγενέστερο του τελευταίου 24μήνου πριν από αυτή τη γραπτή ανακοίνωση. Επομένως, οι δημοσιονομικές διορθώσεις που καλύπτουν διάστημα το οποίο αρχίζει 24 μήνες πριν από την εν λόγω γραπτή ανακοίνωση και το οποίο εκτείνεται μέχρις ότου το οικείο κράτος μέλος λάβει τα αναγκαία μέτρα για την κάλυψη των διαπιστωθεισών ελλείψεων είναι αυθαίρετες και στερούνται κάθε νομικής βάσεως.

40 Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται, αφενός, από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 158, σ. 6), από το οποίο προκύπτει ότι η γραπτή ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των εξακριβώσεων πρέπει να περιλαμβάνει, πέραν των προς λήψη μέτρων, και εκτίμηση των δαπανών που μπορούν να εξαιρεθούν από τη χρηματοδότηση, και, αφετέρου, από το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διέθετε την εξουσία να επιβάλει δημοσιονομικές διορθώσεις μέχρι την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος των

λαμβανομένων από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διορθωτικών μέτρων παρά από της ενάρξεως ισχύος, στις 30 Οκτωβρίου 1999, της τροποποιήσεως της διατάξεως αυτής με τον κανονισμό (ΕΚ) 2245/1999 της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 1999 (ΕΕ L 273, σ. 5).

41 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ούτε το άρθρο 5 του κανονισμού 729/70 ούτε το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95 απαγορεύουν την επιβολή δημοσιονομικών διορθώσεων οι οποίες αφορούν περίοδο που έπεται της ημερομηνίας κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η γραπτή ανακοίνωση, εφόσον, όπως εν προκειμένω, η διόρθωση αυτή στηρίζεται σε διαπιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά το 24μηνο πριν από την εν λόγω ανακοίνωση και εφόσον το κράτος μέλος προειδοποιήθηκε, με την ίδια αυτή ανακοίνωση, ότι, αν δεν ελάμβανε τα κατάλληλα μέτρα, οι αντίστοιχες δαπάνες δεν θα επιβάρυναν το ΕΓΤΠΕ.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

42 Υπενθυμίζεται κατ' αρχάς ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95 ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση που, ως συνέπεια οιασδήποτε έρευνας, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, ανακοινώνει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τις διαπιστώσεις της και καθορίζει τα διορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν ώστε να διασφαλιστεί η μελλοντική τήρηση των προαναφερθέντων κανόνων, καθώς και εκτίμηση των δαπανών που μπορεί να εξαιρεθούν με βάση το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70.»

43 Μολονότι αληθεύει ότι, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, ούτε η διάταξη αυτή ούτε το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 απαγορεύουν να παρατείνεται το διάστημα που αφορά η δημοσιονομική διόρθωση μετά την ημερομηνία της γραπτής ανακοινώσεως των αποτελεσμάτων των εξακριβώσεων προς τα κράτη μέλη, γεγονός παραμένει ότι, εφόσον οι διατάξεις αυτές δεν επιτρέπουν ρητώς στην Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη της διάστημα μεταγενέστερο της ημερομηνίας της εν λόγω γραπτής ανακοινώσεως, δεν παρέχουν επαρκή νομική βάση για τη θεμελίωση της επιλογής στην οποία προέβη εν προκειμένω η Επιτροπή.

44 Εντούτοις, τη νομική αυτή βάση παρέχουν οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 και των άρθρων 2 και 3 του ίδιου κανονισμού, κατά τα οποία χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ οι επιστροφές που χορηγήθηκαν και οι παρεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν «σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες» στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών. Πράγματι, τα άρθρα αυτά, επιτρέποντας στην Επιτροπή να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ μόνο με τις παρεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις, υποχρεώνουν την Επιτροπή να αρνηθεί τη χρηματοδότηση δαπανών εφόσον διαπιστώσει, όπως εν προκειμένω, την ύπαρξη πλημμελειών (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1979, 11/76, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 93, σκέψη 8).

45 Επομένως, οσάκις οι πλημμέλειες που δικαιολογούν την εφαρμογή δημοσιονομικής διορθώσεως εξακολουθούν να υφίστανται και μετά την ημερομηνία της γραπτής ανακοινώσεως των αποτελεσμάτων των εξακριβώσεων, η Επιτροπή έχει δικαίωμα και μάλιστα υποχρέωση να λαμβάνει υπόψη της την κατάσταση αυτή οσάκις καθορίζει το διάστημα το οποίο πρέπει να αφορά η εν λόγω δημοσιονομική διόρθωση.

46 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι ελλείψεις τις οποίες διαπίστωσε η Επιτροπή εξακολούθησαν να υφίστανται μετά την ημερομηνία της γραπτής ανακοινώσεως των αποτελεσμάτων των εξακριβώσεων. Συνεπώς, η Επιτροπή νομίμως επέβαλε δημοσιονομική διόρθωση αφορώσα διάστημα μετά την ημερομηνία αυτή.

47 Όσον αφορά την προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου, αρκεί η διαπίστωση ότι οι ελληνικές αρχές πληροφορήθηκαν δεόντως, από της κοινοποιήσεως της γραπτής ανακοινώσεως των αποτελεσμάτων των εξακριβώσεων, ότι η Επιτροπή σκόπευε να εφαρμόσει τις διορθώσεις μέχρι την εκ μέρους των εν λόγω αρχών λήψη των καταλλήλων διορθωτικών μέτρων. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Ελληνική Κυβέρνηση δεν μπορεί να επικαλείται βασίμως οποιαδήποτε αβεβαιότητα ως προς το διάστημα που αφορούσαν οι διαπιστώσεις της Επιτροπής ούτε ως προς το διάστημα που κάλυπταν οι δημοσιονομικές διορθώσεις που αυτή εφάρμοσε.

48 Επομένως, και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

49 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή κατά το μέτρο που σκοπεί στην ακύρωση ή στη μείωση της δημοσιονομικής διορθώσεως που αφορά τις επιστροφές λόγω εξαγωγής.

Επί των δημοσιονομικών διορθώσεων που αφορούν τον τομέα των οπωροκηπευτικών

Μέτρα εξυγιάνσεως της παραγωγής ροδακίνων και νεκταρινιών

50 Από τη συνοπτική έκθεση προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια ελέγχων που διενεργήθηκαν το 1997, διαπιστώθηκαν ελλείψεις στους τρεις νομούς στους οποίους έγιναν επισκέψεις, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν το 88 % των εκτάσεων εκριζώσεως ροδακινιών και νεκταρινιών στην Ελλάδα.

51 Οι υπηρεσίες της Επιτροπής διαπίστωσαν τις ακόλουθες ελλείψεις:

— σε δύο από τους τρεις νομούς στους οποίους έγιναν επισκέψεις, ο αιτών την πριμοδότηση εκριζώσεως δεν είχε αναλάβει ή είχε αναλάβει ελλιπώς τη δέσμευση μη αναφυτεύσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 2684/95 της Επιτροπής, της 21ης Νοεμβρίου 1995, όσον αφορά τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2505/95 του Συμβουλίου σχετικά με την εξυγίανση της κοινοτικής παραγωγής ροδακίνων και νεκταρινιών (ΕΕ L 279, σ. 3)·

— στον νομό Ημαθίας (Ελλάς), τα πιστοποιητικά ελέγχου δεν έφεραν την προβλεπόμενη από το άρθρο 4 του κανονισμού 2684/95 ημερομηνία·

— η ανακοίνωση της προβλεπόμενης ημερομηνίας εκριζώσεως, την οποία επιβάλλει το άρθρο 5 του κανονισμού 2684/95, δεν υπήρχε ή δεν έφερε ημερομηνία·

— η ύπαρξη, στους νομούς Ημαθίας και Πέλλας (Ελλάς), μεγάλου αριθμού βραχυχρόνιων συμβάσεων μισθώσεως που συνήφθησαν αμέσως πριν από την εκπνοή της προθεσμίας υποβολής της αιτήσεως για τη χορήγηση πριμοδοτήσεως εκριζώσεως και αφορούσαν αγροτεμάχια τα οποία, λόγω της επιφανείας τους, δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις που καθορίστηκαν για τη λήψη της πριμοδοτήσεως αυτής δεν είχε προκαλέσει συμπληρωματικούς ελέγχους εκ μέρους των ελληνικών αρχών.

52 Κατά το μέτρο που οι ελλείψεις αφορούσαν, κατά την Επιτροπή, καθοριστικά στοιχεία των βασικών ελέγχων, η Επιτροπή επέβαλε κατ' αποκοπή διόρθωση

ποσοστού 5 % επί της δηλωθείσας από την Ελληνική Δημοκρατία δαπάνης, όσον αφορά τις θέσεις του προϋπολογισμού B01-1505-003 και B01-1505-004, για τα μέτρα εξυγιάνσεως της παραγωγής ροδακίνων και νεκταρινιών.

— *Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως*

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

53 Όσον αφορά την αιτίαση περί ελλείψεως δεσμεύσεως ή περί ελλιπούς δεσμεύσεως μη αναφυτεύσεως, η Ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 2505/95 του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την εξυγίανση της κοινοτικής παραγωγής ροδακίνων και νεκταρινιών (ΕΕ L 258, σ. 1), καθώς και τα άρθρα 3 και 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2684/95. Οι διατάξεις αυτές δεν προβλέπουν ότι η δέσμευση μη αναφυτεύσεως και η υποχρέωση μεταβιβάσεως της δεσμεύσεως αυτής στον νέο υπεύθυνο της εκμεταλλεύσεως πρέπει να περιλαμβάνονται στο ίδιο το κείμενο της αιτήσεως για πριμοδότηση εκριζώσεως. Αντιθέτως, από το γράμμα και την οικονομία των εν λόγω διατάξεων προκύπτει ότι η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από τη γραπτή ανάληψη της υποχρεώσεως αυτής εκ μέρους του αιτούντος. Οι υπ' αριθ. 417328 και 141517 αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, εκδοθείσες αντιστοίχως στις 20 Δεκεμβρίου 1995 και στις 9 Ιανουαρίου 1996, επαναλαμβάνουν σαφώς τις υποχρεώσεις αυτές.

54 Επιπλέον, οι ελληνικές αρχές απαιτούσαν πάντοτε από τους ιδιοκτήτες την κατάθεση, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως για τη χορήγηση πριμοδοτήσεως εκριζώσεως, υπεύθυνης δηλώσεως περί αναλήψεως από τον ιδιοκτήτη υποχρεώσεως μη αναφυτεύσεως και την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξεως για τη μεταβίβαση της υποχρεώσεως αυτής στον νέο υπεύθυνο της εκμεταλλεύσεως. Κατά το μέτρο που για τη σύνταξη πράξεως μεταβιβάσεως αγρού απαιτείται βεβαίωση από τις αρμόδιες αρχές, ο νέος υπεύθυνος της εκμεταλλεύσεως ενημερώνεται πάντοτε ότι ο υπό μεταβίβαση ή ενοικίαση αγρός υπόκειται στα εν λόγω μέτρα εξυγιάνσεως και, επομένως, η υποχρέωση μη αναφυτεύσεως του μεταβιβάζεται.

55 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι το σύστημα που εφαρμόζουν οι ελληνικές αρχές δεν ανταποκρίνεται στις επιταγές του άρθρου 3 του κανονισμού 2684/95. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σε δύο από τους τρεις νομούς στους οποίους έγιναν επισκέψεις, οι ελληνικές αρχές δεν απαίτησαν από τον αιτούντα την πριμοδότηση εκριζώσεως έγγραφη δήλωση περί αναλήψεως της δεσμεύσεως μεταβιβάσεως της υποχρεώσεως μη αναφυτεύσεως προς τον νέο υπεύθυνο της εκμεταλλεύσεως, σε περίπτωση πωλήσεως, εκμισθώσεως ή κάθε άλλου τρόπου μεταβιβάσεως των αγροτεμαχίων που αποτέλεσαν αντικείμενο αιτήσεως. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το ισχύον στην Ελλάδα σύστημα μεταβιβάσεως ιδιοκτησίας δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη αυτή. Συνεπώς, δεν είναι βέβαιο ότι ο αιτών γνωρίζει καλά όλες τις δεσμεύσεις που υπέχει από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

56 Υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 2505/95 προβλέπει ότι η χορήγηση της πριμοδοτήσεως εκριζώσεως προϋποθέτει τη γραπτή δέσμευση του αιτούντος να προβεί στην εκρίζωση και να μην πραγματοποιήσει καμία αναφύτευση ροδακινιών, νεκταρινιών και μηλιών εκτός των μηλιών παραγωγής μηλίτη οίνου. Δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 2684/95, η αίτηση χορηγήσεως πριμοδοτήσεως εκριζώσεως πρέπει να «συνοδεύεται», αφενός, από τη δέσμευση αυτή και, αφετέρου, από τη γραπτή συμφωνία του ιδιοκτήτη του αγροτεμαχίου για την εκρίζωση, η οποία ισοδυναμεί με ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους του να μεταβιβάσει σε κάθε νέο υπεύθυνο της εκμεταλλεύσεως την υποχρέωση μη αναφυτεύσεως.

57 Μολονότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 67 των προτάσεών του, από τη διατύπωση των δύο αυτών διατάξεων δεν προκύπτει ότι οι δεσμεύσεις του αιτούντος την πριμοδότηση και του ιδιοκτήτη του αγροτεμαχίου πρέπει να περιλαμβάνονται στην αίτηση χορηγήσεως πριμοδοτήσεως εκριζώσεως, γεγονός παραμένει ότι οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν να αναλαμβάνονται οι εν λόγω δεσμεύσεις γραπτώς.

58 Στη συνέχεια, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2684/95, «[ο] αρμόδιος οργανισμός, μετά την υποβολή της αίτησης πριμοδότησης

εκρίζωσης, προβαίνει στον επιτόπου έλεγχο πληροφοριών που περιέχονται στην αίτηση, καταγράφει την ανάληψη υποχρέωσης που προβλέπεται στο άρθρο 3 και διαπιστώνει, ενδεχομένως, ότι είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτή η αίτηση».

59 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η αίτηση πριμοδοτήσεως εκριζώσεως πρέπει υποχρεωτικώς να συνοδεύεται από τις γραπτές δεσμεύσεις που απαιτεί το άρθρο 3 του κανονισμού 2684/95, δεδομένου ότι οι αρμόδιες αρχές δεν μπορούν να καταγράψουν δέσμευση η οποία δεν αναλήφθηκε ενώπιόν τους.

60 Τέλος, διαπιστώνεται ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την αλήθεια των διαπιστώσεων στις οποίες προέβησαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής κατά τους ελέγχους τους. Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι αποδείχθηκε ότι οι ελληνικές αρχές δεν απαιτούσαν πάντοτε έγγραφη δήλωση εκ μέρους του αιτούντος την πριμοδότηση εκριζώσεως, προκειμένου να βεβαιωθούν ότι αυτός θα πληροφορήσει τον νέο υπεύθυνο της εκμεταλλεύσεως για την υποχρέωση μη αναφυτεύσεως του αγροτεμαχίου το οποίο αφορά η αίτηση.

61 Κατά το μέτρο που ένα σύστημα όπως το εφαρμοστέο στην Ελλάδα δεν παρέχει στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα να έχουν, κατά τον χρόνο που προβαίνουν στους ελέγχους του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2684/95, τις γραπτές δεσμεύσεις που απαιτεί το άρθρο 3 του ίδιου κανονισμού, δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της κοινοτικής ρυθμίσεως.

62 Συνεπώς, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε σφάλμα ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή των άρθρων 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 2505/95 και 3 και 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2684/95.

63 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

— *Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως*

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

64 Όσον αφορά τη μη αναγραφή ημερομηνίας επί των πιστοποιητικών ελέγχου, η Ελληνική Κυβέρνηση προσάπτει στην Επιτροπή ότι ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 4 του κανονισμού 2684/95 και ότι εκτίμησε εσφαλμένα τα πραγματικά περιστατικά. Η διάταξη αυτή δεν απαιτεί να αναγράφεται η ημερομηνία διενεργείας ελέγχου στο σώμα του πιστοποιητικού ελέγχου και, ελλείψει αναγραφής στο πιστοποιητικό ελέγχου, η ημερομηνία αυτή μπορεί να προκύπτει από άλλα δημόσια έγγραφα. Η μη αναγραφή ημερομηνίας ελέγχου στα πιστοποιητικά του νομού Ημαθίας δεν αρκεί για να συναχθεί ότι δεν διενεργήθηκαν οι απαιτούμενοι έλεγχοι. Άλλωστε, ορισμένα δημόσια έγγραφα αποδεικνύουν ότι οι έλεγχοι αυτοί πραγματοποιήθηκαν.

65 Η Επιτροπή φρονεί ότι είναι αδύνατο να ελεγχθεί η τήρηση των διατάξεων του άρθρου 4 του κανονισμού 2684/95 κατά το κρίσιμο διάστημα, δεδομένου ότι τα πιστοποιητικά που βεβαιώνουν την επιτόπια επίσκεψη των εθνικών επιθεωρητών και το παραδεκτό των αιτήσεων δεν φέρουν ημερομηνία. Εξάλλου, οι επιθεωρητές δεν ήσαν σε θέση να υποδείξουν με ακρίβεια την ημερομηνία επισκέψεως των αγροτεμαχίων. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι είναι δυνατό να συναχθεί ακριβώς η ημερομηνία ελέγχου από άλλα επίσημα έγγραφα, η Επιτροπή επισημαίνει ότι καμία απόδειξη δεν προσκομίστηκε για τη διενέργεια των ελέγχων αυτών εντός της προβλεπομένης από τις κανονιστικές διατάξεις προθεσμίας. Κατ' αυτήν, οι ημερομηνίες αυτές πρέπει απαραιτήτως να αναγράφονται με ακρίβεια κατά το μέτρο που τα προγράμματα εξυγιάνσεως όπως τα υπό κρίση είναι εν γένει χρονικώς περιορισμένα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

66 Επισημαίνεται ότι, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2684/95, η αίτηση πριμοδοτήσεως εκριζώσεως πρέπει να υποβληθεί στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πριν από την έναρξη των ενεργειών εκρίζωσης και, το αργότερο, έως τις 31 Ιανουαρίου 1996.

67 Το άρθρο 4 του κανονισμού 2684/95 προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι ο αρμόδιος οργανισμός, μετά την υποβολή της αιτήσεως πριμοδοτήσεως εκριζώσεως, προβαίνει στον επιτόπου έλεγχο των πληροφοριών που περιέχονται στην εν λόγω αίτηση και διαπιστώνει, ενδεχομένως, το παραδεκτό της αιτήσεως. Σύμφωνα με την ίδια διάταξη, το παραδεκτό της αιτήσεως γνωστοποιείται στον αιτούντα το αργότερο δύο μήνες μετά την υποβολή της. Η εκρίζωση πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός των δύο μηνών που ακολουθούν τη γνωστοποίηση αυτή και το αργότερο μέχρι τις 30 Απριλίου 1996.

68 Το άρθρο 5 του κανονισμού 2684/95 ορίζει τα εξής:

«1. Ο ενδιαφερόμενος ανακοινώνει στην αρμόδια αρχή την προβλεπόμενη για την εκρίζωση ημερομηνία. Η αρχή αυτή διαπιστώνει, επισκεπτόμενη επιτόπου κάθε εν λόγω αγροτεμάχιο, ότι πραγματοποιήθηκε η εκρίζωση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και πιστοποιεί την εποχή κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η τελευταία αυτή.

2. Η πριμοδότηση εκρίζωσης καταβάλλεται το αργότερο τρεις μήνες μετά τη διαπίστωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1.»

69 Μολονότι είναι αληθές ότι, όπως υποστηρίζει η Ελληνική Κυβέρνηση, το άρθρο 4 του κανονισμού 2684/95 δεν ορίζει ρητώς ότι η ημερομηνία του ελέγχου τον οποίο προβλέπει η διάταξη αυτή πρέπει να αναγράφεται στο πιστοποιητικό ελέγχου, γεγονός παραμένει ότι, λαμβανομένου υπόψη του συστήματος που καθιερώνει ο εν λόγω κανονισμός, το οποίο βασίζεται σε πολύ συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και σε πολύ συγκεκριμένες προθεσμίες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να είναι σε θέση να προσδιορίσουν την ακριβή ημερομηνία κατά την οποία ελέγχθηκε ορισμένο αγροτεμάχιο.

70 Κατά το μέτρο που, εν προκειμένω, η Ελληνική Κυβέρνηση ούτε κατά το στάδιο της διαδικασίας συμβιβασμού ούτε ενώπιον του Δικαστηρίου προσκόμισε έγγραφα βάσει των οποίων να μπορούν να προσδιοριστούν οι ακριβείς ημερομηνίες διενεργείας των ελέγχων που προβλέπει το άρθρο 4 του κανονισμού 2684/95, διαπιστώνεται ότι η κυβέρνηση αυτή δεν απέδειξε ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής επί του ζητήματος αυτού ήσαν εσφαλμένες.

71 Επομένως, και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

— *Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως*

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

72 Όσον αφορά τις ελλείψεις που αφορούν την προηγούμενη ανακοίνωση της προβλεπόμενης ημερομηνίας εκριζώσεως, η Ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 5 του κανονισμού 2684/95. Η διάταξη αυτή ουδόλως επιβάλλει τη γραπτή ενημέρωση της αρμόδιας αρχής για την προβλεπόμενη ημερομηνία εκριζώσεως. Πράγματι, η εν λόγω διάταξη δεν ορίζει καμία συγκεκριμένη μορφή ανακοινώσεως, οπότε και η προφορική ανακοίνωση της εν λόγω ημερομηνίας είναι έγκυρη. Εξάλλου, κατά το μέτρο που σκοπός της διατάξεως αυτής είναι να διασφαλισθεί ότι όντως πραγματοποιήθηκε η εκρίζωση, αρκεί η αρμόδια αρχή να μπορεί να βεβαιώσει ότι η εκρίζωση πραγματοποιήθηκε σε

συγκεκριμένη εποχή. Το αν η ανακοίνωση έγινε γραπτώς ή προφορικώς, πριν ή μετά την εκρίζωση, δεν έχει καμία συνέπεια για την κανονικότητα των αναληφθεισών δαπανών.

73 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού 2684/95, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή την προβλεπόμενη για την εκρίζωση ημερομηνία. Τα στοιχεία που αφορούν την ημερομηνία της επισκέψεως του αγροτεμαχίου και την ημερομηνία της προβλεπόμενης εκριζώσεως είναι πολύ σημαντικά, δεδομένου ότι, αφενός, κατά την υποβολή της αιτήσεως πρέπει να γίνει επί τόπου επαλήθευση όλων των στοιχείων που αφορούν το αγροτεμάχιο και τη φύτευσή του και, αφετέρου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να βεβαιωθούν ότι η εκρίζωση πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση. Οι φάκελοι των εθνικών αρχών δεν περιέχουν κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η προβλεπόμενη ημερομηνία εκριζώσεως ανακοινώθηκε προφορικώς. Συνεπώς, η ανακοίνωση αυτή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

74 Επισημαίνεται ότι, όπως παρατήρησε η Ελληνική Κυβέρνηση, το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2684/95 δεν προσδιορίζει τον τρόπο ανακοινώσεως της προβλεπόμενης ημερομηνίας εκριζώσεως προς τις αρμόδιες αρχές και, συνεπώς, στις αρχές αυτές απόκειται να καθορίσουν τους τρόπους ανακοινώσεως τους οποίους μπορούν χρησιμοποιούν εγκύρως οι αιτούντες για να γνωστοποιήσουν την εν λόγω ημερομηνία.

75 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που υπενθυμίζεται στις σκέψεις 11 και 17 της παρούσας αποφάσεως, ο τρόπος ή οι τρόποι ανακοινώσεως που επιλέγονται κατά τον τρόπο αυτό πρέπει να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα να αποδείξουν ότι τηρήθηκε η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση και ότι όντως τους ανακοινώθηκε η ημερομηνία εκριζώσεως, όπως προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2684/95.

76 Προσθετέον ότι, λαμβανομένης υπόψη της διατυπώσεως του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2684/95, από το οποίο προκύπτει ότι πρέπει να ανακοινώνεται η «προβλεπόμενη» ημερομηνία εκριζώσεως, η εν λόγω ανακοίνωση πρέπει, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Ελληνικής Κυβερνήσεως, να πραγματοποιείται προτού ο αιτών προβεί στην εν λόγω εκρίζωση.

77 Κατά το μέτρο που, εν προκειμένω, η Ελληνική Κυβέρνηση δεν αμφισβήτησε την αλήθεια των διαπιστώσεων της Επιτροπής όσον αφορά την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων από τα οποία να προκύπτει ότι η προβλεπόμενη ημερομηνία εκριζώσεως γνωστοποιήθηκε εν ευθέτω χρόνω στις αρμόδιες αρχές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή δεν ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 5 του κανονισμού 2684/95.

78 Επομένως, και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

— *Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως*

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

79 Όσον αφορά τον καθορισμό της επιφανείας των αγροτεμαχίων για τα οποία μπορούν να χορηγηθούν πριμοδοτήσεις εκριζώσεως, η Ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού 2505/95 και το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2684/95. Τα άρθρα αυτά δεν προβλέπουν ότι οι συμβάσεις μισθώσεως που αφορούν τα αγροτεμάχια για τα οποία υποβλήθηκαν αιτήσεις χορηγήσεως πριμοδοτήσεων εκριζώσεως πρέπει να είναι μακροχρόνιες συμβάσεις ούτε ότι πρέπει να έχουν συναφθεί πολύ πριν από τις 31 Ιανουαρίου 1996. Η Επιτροπή, αρνούμενη παρά ταύτα να χορηγήσει την πριμοδότηση εκριζώσεως σε περίπτωση συμβάσεων μισθώσεως που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές, παρέβη τα εν λόγω άρθρα.

80 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, στον νομό Ημαθίας και στην επαρχία Έδεσσας (Ελλάς), υπήρξε γενικευμένη αποδοχή συμβάσεων οι οποίες αφορούσαν αγροτεμάχια που είχαν μισθωθεί στη διάρκεια του Ιανουαρίου 1996 και είχαν, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, διάρκεια ενός ή δύο ετών το πολύ. Η Επιτροπή, χωρίς να αμφισβητεί το δικαίωμα των παραγωγών να συνάπτουν τέτοιες συμβάσεις μισθώσεως, θεωρεί ότι οι ελληνικές αρχές έπρεπε να ελέγξουν το υποστατό των συμβάσεων αυτών για να αποτρέψουν τον υψηλό κίνδυνο καταστρατηγήσεως των κοινοτικών διατάξεων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

81 Σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού 2505/95, οι παραγωγοί ροδακίνων και νεκταρινιών της Κοινότητας δικαιούνται, μετά από αίτησή τους και υπό τους όρους που καθορίζονται στον κανονισμό αυτό, ενιαία πριμοδότηση για την εκρίζωση των ροδακινιών και των νεκταρινιών για την περίοδο εμπορίας 1995.

82 Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, του ίδιου αυτού κανονισμού, η χορήγηση της πριμοδοτήσεως εκριζώσεως προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, τη γραπτή δέσμευση του δικαιούχου να προβεί άπαξ στην εκρίζωση ή να την αναθέσει σε άλλον πριν από τις 30 Απριλίου 1996 όλων των ροδακινιών και νεκταρινιών του οπωρώνα του, αν αυτός είναι μικρότερος του 1,5 εκταρίου, ή ολοκλήρου ή μέρους του οπωρώνα του ροδακίνων και νεκταρινιών, αν αυτός είναι μεγαλύτερος του 1,5 εκταρίου, υπό την προϋπόθεση ότι η εκριζωθείσα επιφάνεια είναι τουλάχιστον 1,5 εκτάριο.

83 Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2684/95, η πριμοδότηση εκριζώσεως χορηγείται για την εκρίζωση οπωροφόρων δέντρων από επιφάνεια ίση ή μεγαλύτερη από 0,5 εκτάρια σε ένα ή περισσότερα αγροτεμάχια. Δυνάμει της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, η εκρίζωση πρέπει να αφορά ακέραια αγροτεμάχια ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, ένα συνεχές μέρος του αγροτεμαχίου.

84 Μολονότι είναι αληθές ότι, όπως υποστηρίζει η Ελληνική Κυβέρνηση και ομολογεί η Επιτροπή, τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού 2505/95 και το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2684/95 δεν απαγορεύουν τη σύναψη συμβάσεων μισθώσεως σύντομης διάρκειας κατά το διάστημα που προηγείται αμέσως της ημερομηνίας κατά την οποία πρέπει να υποβληθούν οι αιτήσεις για τη χορήγηση πριμοδοτήσεως εκριζώσεως, γεγονός παραμένει ότι, κατά το μέτρο που οι διατάξεις αυτές δεν πρέπει να θεωρούνται αυτοτελώς, αλλά πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα των υποχρεώσεων που υπενθυμίζονται στη σκέψη 11 της παρούσας αποφάσεως, στις εθνικές αρχές απόκειται, για να διαφαλίσουν την ορθή εφαρμογή των διατάξεων αυτών, να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα και να διενεργούν τους αναγκαίους ελέγχους προκειμένου να εγγυώνται την κανονικότητα των δαπανών που επιβαρύνουν το ΕΓΤΠΕ.

85 Επομένως, οι εν λόγω αρχές πρέπει να επαγρυπνούν ιδιαιτέρως οσάκις διαπιστώνουν τη σύναψη ασυνήθως υψηλού αριθμού συμβάσεων μισθώσεως σύντομης διάρκειας οι οποίες αφορούν αγροτεμάχια τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι εν λόγω συμβάσεις, δεν θα πληρούσαν τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση των επιμάχων πριμοδοτήσεων. Στην περίπτωση αυτή, οι αρχές πρέπει να διενεργούν συμπληρωματικούς ελέγχους για να διασφαλίζουν, αφενός, ότι οι συμβάσεις όντως υφίστανται και, αφετέρου, ότι το ίδιο αγροτεμάχιο δεν αποτελεί αντικείμενο πλειόνων συμβάσεων.

86 Δεδομένου ότι, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται, αφενός, ότι οι ελληνικές αρχές γνώριζαν τη σύναψη ενός ασυνήθως υψηλού αριθμού συμβάσεων μισθώσεως σύντομης διάρκειας που αφορούσαν αγροτεμάχια των οποίων η μειωμένη επιφάνεια δεν επέτρεπε τη χορήγηση πριμοδοτήσεως εκριζώσεως ούτε, αφετέρου, ότι δεν έλεγξαν τις συμβάσεις προς διαπίστωση των εκτιθεμένων στην προηγούμενη σκέψη, διαπιστώνεται ότι οι αρχές αυτές δεν επέδειξαν την αναγκαία επιμέλεια για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση και ότι η Επιτροπή δεν έσφαλε κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των άρθρων 1 και 2 του κανονισμού 2505/95 και του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2684/95.

87 Επομένως, και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

88 Λαμβανομένων υπόψη όλων αυτών των σκέψεων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί καθόσον σκοπεί στην ακύρωση της δημοσιονομικής διορθώσεως που αφορά τα μέτρα εξυγιάνσεως της παραγωγής ροδακίνων και νεκταρινιών όσον αφορά τις θέσεις του προϋπολογισμού B01-1505-003 και B01-1505-004.

Μεταποίηση ροδακίνων

89 Οι έρευνες που διεξήγαγαν στην Ελλάδα οι υπηρεσίες της Επιτροπής το 1997 οδήγησαν στην επιβολή δημοσιονομικής διορθώσεως ποσοστού 10 % των δαπανών τις οποίες δήλωσε η Ελληνική Δημοκρατία, όσον αφορά τη θέση του προϋπολογισμού B01-1512-001 για τη μεταποίηση νεκταρινιών. Όπως προκύπτει από τη συνοπτική έκθεση, η Επιτροπή στήριξε την απόφαση αυτή στις ακόλουθες αιτιάσεις:

— έλλειψη αξιοπιστίας των δελτίων παραδόσεως στα οποία βασίζεται, όπως επισήμαναν οι ελληνικές αρχές, το ελληνικό σύστημα ελέγχου·

— σοβαρές ελλείψεις που διαπιστώθηκαν στο σύστημα ελέγχου, δεδομένου ότι οι ελληνικές αρχές δεν προσκόμισαν αποδείξεις περί του ότι όντως διενήργησαν τους ελέγχους που ισχυρίζονται ότι διενήργησαν·

— μη τήρηση της ελάχιστης τιμής που έπρεπε να καταβάλουν οι μεταποιητές προς τους παραγωγούς.

90 Όσον αφορά την τελευταία αυτή αιτίαση, η συνοπτική έκθεση επισημαίνει ότι οι εθνικές διατάξεις που αφορούν την ποιότητα των ροδακίνων που παραδίδονται προς μεταποίηση δέχονται ότι το ακατάλληλο υλικό μπορεί να φθάσει έως το 5 % του βάρους του παραδιδομένου προϊόντος. Οι σχετικές αφαιρέσεις επί του βάρους του παραδιδομένου προϊόντος θεωρούνται μη τήρηση της ελάχιστης τιμής που πρέπει να αναλογεί στους παραγωγούς. Πράγματι, μια παρτίδα προϊόντος γίνεται αποδεκτή ή απορρίπτεται στο σύνολό της και η ελάχιστη καταβλητέα τιμή πρέπει να υπολογίζεται βάσει ολόκληρης της παραδιδόμενης ποσότητας.

— *Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως*

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

91 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει η Ελληνική Κυβέρνηση αντλείται, αφενός, από την εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1558/91 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 1991, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του συστήματος ενίσχυσης στην παραγωγή μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 144, σ. 31), και του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) 504/97 της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 1997, περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού

(ΕΚ) 2201/96 του Συμβουλίου όσον αφορά το καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά (ΕΕ L 78, σ. 14), και, αφετέρου, από την εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

92 Προς στήριξη του λόγου της ακυρώσεως, η Ελληνική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι ο κανονισμός 1558/91, ο οποίος είχε εφαρμογή κατά το διάστημα το οποίο καλύπτει η δημοσιονομική διόρθωση, δεν επιβάλλει ούτε την έκδοση δελτίου παραδόσεως ούτε την ύπαρξη ζυγολογίου, δεδομένου ότι το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1558/91 αναφέρει μόνον την προαιρετική κατάρτιση αποδείξεως. Ούτε το άρθρο 14 του κανονισμού 504/97 το οποίο, μολονότι αναφέρεται σε «δελτία παραλαβής» και όχι σε αποδείξεις, αντιστοιχεί κατ' ουσίαν στο άρθρο 15 του κανονισμού 1558/91 το οποίο θεσπίζει υποχρέωση καταρτίσεως των εγγράφων αυτών, αλλά διευκρινίζει ότι αυτά μπορούσαν «ενδεχομένως» να έχουν καταρτιστεί.

93 Όσον αφορά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, η Ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, κατά τις έρευνες που διεξήγαγαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής, υπήρξε προφανώς σύγχυση μεταξύ των πιστοποιητικών παραδόσεως και των δελτίων αποστολής.

94 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, κατά τις διεξαχθείσες στην Ελλάδα έρευνες, οι υπηρεσίες της πληροφορήθηκαν από τις ελληνικές αρχές ότι ολόκληρο το ελληνικό σύστημα ελέγχου στηριζόταν στα δελτία παραδόσεως. Κατά το μέτρο που τα δελτία αυτά, τα οποία θα έπρεπε κανονικά να υπογράφονται από τους εκπροσώπους του παραγωγού, του μεταφορέα και του μεταποιητή, δεν έφεραν όλες τις υπογραφές αυτές και δεν συνοδεύονταν, πλην ορισμένων εξαιρέσεων, από καμία απόδειξη ζυγίσεως, δεν αποτελούσαν αξιόπιστες αποδείξεις ως προς το ακριβές καθαρό βάρος των παραδοθέντων από τους παραγωγούς προϊόντων. Υπό τις συνθήκες αυτές, διακυβεύεται ο έλεγχος των χορηγουμένων ενισχύσεων και συντρέχει υψηλός κίνδυνος χορηγήσεως ενισχύσεων ασυμβιβάστων προς τους κοινοτικούς κανονισμούς.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

95 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 15 του κανονισμού 1558/91 ορίζει τα εξής:

«1. Ο μεταποιητής τηρεί καταστάσεις στις οποίες εμφαίνονται τουλάχιστον τα εξής:

α) τα φορτία των πρώτων υλών που έχουν αγορασθεί και εισέρχονται καθημερινά στην επιχείρηση, υποδεικνύοντας τα φορτία που καλύπτονται από συμβάσεις μεταποίησης ή συμπληρωματικές γραπτές συμφωνίες, καθώς και τον αριθμό των αποδείξεων που ενδεχομένως εκδίδονται για τα φορτία αυτά·

β) το βάρος κάθε φορτίου που εισέρχεται στην επιχείρηση και το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του αντισυμβαλλομένου·

γ) τις ποσότητες των τελικών προϊόντων που λαμβάνονται καθημερινά από τη μεταποίηση της πρώτης ύλης, υποδεικνύοντας τις ποσότητες που δικαιούνται ενίσχυσης·

δ) τις ποσότητες και τιμές, ανά φορτίο, των προϊόντων τα οποία εγκαταλείπουν την επιχείρηση του μεταποιητή, με ένδειξη του παραλήπτη. Οι καταχωρήσεις στα μητρώα μπορούν να γίνονται με αναφορά σε δικαιολογητικά έγγραφα, εφόσον αυτά περιέχουν τις προαναφερθείσες πληροφορίες.

2. Ο μεταποιητής διατηρεί αποδείξεις των πληρωμών σχετικά με όλες τις πρώτες ύλες που έχουν αγορασθεί στα πλαίσια συμβάσεων μεταποίησης ή συμπληρωματικών γραπτών συμφωνιών.

3. Ο μεταποιητής υποβάλλεται σε όλα τα μέτρα επιθεώρησης ή ελέγχου που θεωρούνται αναγκαία και τηρεί τα πρόσθετα μητρώα που καθορίζονται από τις εθνικές αρχές προς διευκόλυνση της άσκησης του ελέγχου που αυτές θεωρούν απαραίτητο. Αν η προβλεπόμενη επιθεώρηση ή ο έλεγχος δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν για λόγους καταλογιζόμενους στον μεταποιητή, παρά το γεγονός ότι ο τελευταίος αυτός έχει ειδοποιηθεί σχετικά, δεν καταβάλλεται καμία ενίσχυση στο πλαίσιο της εν λόγω περιόδου εμπορίας.»

96 Το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 2, του ίδιου αυτού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Για κάθε περίοδο εμπορίας, οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν τις καταστάσεις των μεταποιητών και προβαίνουν σε δειγματοληπτικούς επιτόπιους ελέγχους επί ορισμένου αριθμού αιτήσεων για ενίσχυση, ο οποίος αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 15 % των ποσοτήτων των εν λόγω τελικών προϊόντων, προκειμένου ιδίως να εξακριβωθεί:

α) ότι τα τελικά προϊόντα για τα οποία μπορεί να ζητηθεί ενίσχυση στην παραγωγή είναι σύμφωνα με τις ισχύουσες πο[ι]οτικές προδιαγραφές. Αν, τελικά, η ανάλυση των δειγμάτων που έχουν ληφθεί επίσημα διαφέρει ως προς τα αποτελέσματα τα οποία αναφέρονται στο μητρώο του μεταποιητή και οδηγεί στο

συμπέρασμα ότι δεν έχουν τηρηθεί οι ελάχιστες κοινοτικές ποιοτικές προδιαγραφές, δεν πρέπει να καταβάλλεται καμία ενίσχυση για την εν λόγω μεταποίηση·

β) ότι η ποσότητα πρώτων υλών που χρησιμοποιείται στη μεταποίηση αντιστοιχεί σ' αυτήν που υποδεικνύεται στην αίτηση για ενίσχυση·

γ) ότι η τιμή που έχει καταβληθεί για την πρώτη ύλη που χρησιμοποιήθηκε στη μεταποίηση των προϊόντων που αναφέρονται στο στοιχείο α' είναι τουλάχιστον ίση με την καθορισμένη ελάχιστη τιμή

και

δ) ότι η πρώτη ύλη ανταποκρίνεται στις ποιοτικές αιτήσεις που έχουν καθορισθεί.

2. Για κάθε περίοδο εμπορίας, οι αρμόδιες αρχές διενεργούν επίσης δειγματοληπτικούς ελέγχους όσον αφορά:

α) το βάρος της πρώτης ύλης που έχει παραδοθεί στις εγκαταστάσεις μεταποίησης·

β) τις υπογραφές στα τιμολόγια που αναφέρονται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, και την ακρίβεια των τιμολογίων αυτών, για παράδειγμα με αντιπαραβολή των αναγκών των ενδιαφερομένων.»

97 Κατά το άρθρο 14 του κανονισμού 504/97:

«1. Ο μεταποιητής τηρεί καταλόγους όπου εμφαίνονται τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) οι παρτίδες των πρώτων υλών που αγοράσθηκαν και εισήχθησαν καθημερινά στην επιχείρηση, κάνοντας διαχωρισμό αυτών που αποτελούν αντικείμενο συμβάσεων μεταποίησης, καθώς και τους αριθμούς των δελτίων παραλαβής που ενδεχομένως έχουν εκδοθεί για τις εν λόγω παρτίδες·

β) το βάρος κάθε εισαγόμενης παρτίδας καθώς και το όνομα και τη διεύθυνση του συμβαλλόμενου μέρους·

γ) τις ποσότητες των τελικών προϊόντων που παράγονταν καθημερινά μετά τη μεταποίηση των πρώτων υλών, κάνοντας διαχωρισμό μεταξύ των ποσοτήτων που μπορούν να λάβουν την ενίσχυση και των άλλων·

δ) για τα προϊόντα που μεταποιήθηκαν με βάση τις τομάτες, τις ποσότητες των τελικών προϊόντων που παρήχθησαν καθημερινά μετά τη μεταποίηση των πρώτων υλών και εκτός ποσοστώσεων, για τις οποίες τηρήθηκε η ελάχιστη τιμή·

ε) τις ποσότητες και τις τιμές των προϊόντων που έχουν εγκαταλείψει την εγκατάσταση του μεταποιητή, για κάθε ξεχωριστή παρτίδα, με στοιχεία του παραλήπτη. Τα στοιχεία αυτά μπορούν να αναφέρονται στους καταλόγους με τα δικαιολογητικά έγγραφα, εφόσον τα τελευταία περιέχουν τις προαναφερόμενες πληροφορίες.

2. Ο μεταποιητής διατηρεί την απόδειξη πληρωμής κάθε αγοραζόμενης πρώτης ύλης, στο πλαίσιο της σύμβασης μεταποίησης ή κάθε συμπληρωματικής σύμβασης.

3. Ο μεταποιητής υπόκειται σε κάθε μέτρο επιθεώρησης ή ελέγχου που θεωρείται αναγκαίο, και τηρεί όλους τους συμπληρωματικούς καταλόγους που υπαγορεύονται από τις εθνικές αρχές, οι οποίοι τους επιτρέπουν να πραγματοποιούν τους ελέγχους που θεωρούν αναγκαίους. Εάν ο έλεγχος ή η επιθεώρηση που προβλέπονται δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν για λόγους που αφορούν τον μεταποιητή, παρά την ειδοποίηση, για την πραγματοποίηση αυτού του ελέγχου ή της επιθεώρησης, δεν καταβάλλεται η ενίσχυση για την εν λόγω περίοδο.»

98 Από τα άρθρα 15 και 16, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1558/91 και από το άρθρο 14 του κανονισμού 504/97 προκύπτει ότι οι εθνικές αρχές υποχρεούνται να διενεργούν ελέγχους που επιτρέπουν τη διασφάλιση της τηρήσεως της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί ενισχύσεων στην παραγωγή μεταποιημένων οπωροκηπευτικών.

99 Κατά το μέτρο που η Ελληνική Κυβέρνηση, αφενός, δεν αμφισβητεί ότι το σύστημα ελέγχου που έχει θεσπιστεί στην Ελλάδα προς εκπλήρωση της υποχρεώσεως αυτής στηρίζεται στη χρησιμοποίηση δελτίων παραδόσεως και, αφετέρου, ουδόλως θέτει υπό αμφισβήτηση την αλήθεια των διαπιστώσεων των υπηρεσιών της Επιτροπής

όσον αφορά την αποδεικτική αξία των δελτίων παραδόσεως που έλεγξαν οι υπηρεσίες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι ερμήνευσε εσφαλμένως τις διατάξεις που επικαλείται η Ελληνική Κυβέρνηση ή ότι εκτίμησε εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά.

100 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

— *Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως*

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

101 Προς στήριξη του δευτέρου λόγου της ακυρώσεως, που αντλείται από την εσφαλμένη ερμηνεία των άρθρων 15 και 16 του κανονισμού 1558/91 και από την εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, η Ελληνική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή αναφέρεται γενικώς στην έλλειψη υπογραφών από έγγραφα και σε απουσία ελέγχου, χωρίς να διευκρινίζει τις αιτιάσεις αυτές.

102 Η Ελληνική Κυβέρνηση προσθέτει ότι, αν η αιτίαση περί απουσίας ελέγχου, την οποία διατύπωσε γενικώς η Επιτροπή, αφορά στην πραγματικότητα την απουσία ελέγχου των αποθεμάτων, δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι οι κανονισμοί 1558/91 και 504/97 δεν προβλέπουν τέτοιους ελέγχους. Εν πάση περιπτώσει, οι αρμόδιες υπηρεσίες διενήργησαν παρά ταύτα τέτοιους ελέγχους και διαβίβασαν στην Επι-

τροπή τα πρακτικά ελέγχου όλων των βιομηχανιών στους νομούς που επισκέφθηκαν οι υπηρεσίες της τον Αύγουστο του 1998.

103 Εξάλλου, κατά την κυβέρνηση αυτή, το ποσοστό των ελέγχων που πραγματοποίησαν οι αρμόδιες αρχές ήταν πάντοτε υψηλότερο από το προβλεπόμενο στο άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1558/91 και, συνεπώς, δεν δικαιολογούσε την εφαρμογή δημοσιονομικής διορθώσεως.

104 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι υπηρεσίες της διαπίστωσαν την απουσία είτε εκθέσεων ελέγχων, είτε περιγραφικών στοιχείων καθιστώντων δυνατό να επαληθευθεί ο τρόπος διενεργείας των ελέγχων αυτών, και ότι, κατά τους διενεργηθέντες στα Γιαννιτσά (Ελλάς) ελέγχους, οι ελληνικές αρχές δεν ήσαν σε θέση να προσκομίσουν αντίγραφα των εκθέσεων αυτών, ενώ, κατά τους διενεργηθέντες στην Έδεσσα ελέγχους, οι αρχές αυτές παρουσίασαν εκθέσεις στις οποίες δεν υπήρχε καμία ένδειξη των αποτελεσμάτων και του τρόπου διενεργείας των ελέγχων αυτών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

105 Αρκεί η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα που επικαλείται η Ελληνική Κυβέρνηση προς στήριξη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως δεν αντιστοιχούν στις αιτιάσεις της Επιτροπής και δεν μπορούν να αποδυναμώσουν τις διαπιστώσεις της περί του ότι είτε οι εκθέσεις ελέγχου ήσαν ελλιπείς είτε δεν ήταν δυνατόν να προσκομισθούν στους ελεγκτές της Επιτροπής.

106 Επομένως, και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

— *Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως*

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

107 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει η Ελληνική Κυβέρνηση αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 9 του κανονισμού 504/97. Από τη διάταξη αυτή, η οποία ρυθμίζει μόνον τις σχέσεις μεταξύ μεταποιητών και οργανώσεων παραγωγών, προκύπτει ότι η πληρωμή της ελάχιστης τιμής πρέπει να γίνεται από τους μεν στις δε. Στην Ελλάδα, οι πληρωμές αυτές πρέπει πάντοτε να πραγματοποιούνται με τραπεζικό έμβασμα, του οποίου η απόδειξη περιλαμβάνεται σε κάθε φάκελο αιτήσεως ενισχύσεως. Συνεπώς, οι ελληνικές διαδικασίες είναι απολύτως σύμφωνες προς το εν λόγω άρθρο 9.

108 Όσον αφορά τις πληρωμές που πραγματοποιούν οι οργανώσεις παραγωγών στα μέλη τους, η Ελληνική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι πληρωμές αυτές δεν ρυθμίζονται από τον κανονισμό 1558/91. Εν προκειμένω, οι οργανώσεις παραγωγών εισπράττουν ολόκληρα τα ποσά που οφείλουν οι μεταποιητές και οι κρατήσεις που πραγματοποιούν ορισμένες από τις οργανώσεις αυτές προορίζονται για την κάλυψη διαφόρων οφειλών των παραγωγών. Οι κρατήσεις αυτές, οι οποίες συμβιβάζονται τόσο με τον κανονισμό 1558/91 όσο και με τον κανονισμό 504/97, δεν ασκούν εξάλλου καμία επιρροή στον κοινοτικό προϋπολογισμό. Συνεπώς, δεν δικαιολογούν την επιβολή δημοσιονομικής διορθώσεως. Μεμονωμένες παραβιάσεις της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως, όπως οι παρατηρηθείσες από τις υπηρεσίες της Επιτροπής κατά τις έρευνές τους, δεν διακυβεύουν την ορθή λειτουργία του συστήματος ή τη νομιμότητα της διαχειρίσεως των κοινοτικών πόρων, ώστε να δικαιολογούν την επιβολή δημοσιονομικής διορθώσεως ποσοστού 10 % των δηλωθεισών δαπανών.

109 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως δεν αφορά την αιτίαση λόγω της οποίας επιβλήθηκε η επίδικη δημοσιονομική ρύθμιση, δηλαδή την αφορώσα τη γενικευμένη μείωση της υπολογιζομένης ποσότητας επί της οποίας καταβάλλεται η ελάχιστη τιμή. Η Ελληνική Κυβέρνηση αναφέρεται σε κρατήσεις διαφορετικές από

αυτές κατά των οποίων βάλλει η Επιτροπή. Οι κρατήσεις τις οποίες εννοεί η κυβέρνηση αυτή και τις οποίες πραγματοποιούν οι οργανώσεις παραγωγών για διάφορες οφειλές μειώνουν ακόμη περισσότερο την ελάχιστη τιμή που καταβάλλεται στους παραγωγούς.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

110 Αρκεί η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα που επικαλείται η Ελληνική Κυβέρνηση προς στήριξη του τρίτου λόγου ακυρώσεως δεν ασκούν επιρροή κατά το μέτρο που σκοπούν να αποδείξουν ότι συμβιβάζονται με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση οι κρατήσεις στις οποίες προβαίνουν οι οργανώσεις παραγωγών, ενώ από τη συνοπτική έκθεση προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τις κρατήσεις αυτές όταν αποφάσισε να επιβάλει την επίδικη δημοσιονομική διόρθωση.

111 Επομένως, και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

— *Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως*

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

112 Επικουρικώς, η Ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το επίμαχο ποσοστό δημοσιονομικής διορθώσεως είναι δυσανάλογο σε σχέση με τη σοβαρότητα των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη,

δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε τον βαθμό του κινδύνου στον οποίο εκτέθηκαν οι κοινοτικοί πόροι, και ότι η Επιτροπή, κατά την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει. Συνεπώς, αυτή η δημοσιονομική διόρθωση πρέπει να ακυρωθεί ή, τουλάχιστον, να μειωθεί στο 2 % των δηλωθεισών δαπανών.

113 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι από τις ελλείψεις που διαπιστώθηκαν κατά τις έρευνες που διεξήγαγαν οι υπηρεσίες της κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρχε υψηλός κίνδυνος απωλειών για το ΕΓΤΠΕ και ότι, επομένως, μπορούσε νομίμως να επιβάλει την επίδικη κατ' αποκοπή διόρθωση.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

114 Υπενθυμίζεται ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα και να διενεργούν τους αναγκαίους ελέγχους για να βεβαιώνονται για το υποστατό και το νομότυπο των δράσεων που χρηματοδοτεί το ΕΓΤΠΕ και ότι η Επιτροπή υποχρεούται να αρνείται τη χρηματοδότηση δαπανών από το ΕΓΤΠΕ όταν διαπιστώνει την ύπαρξη μη συννόμων πράξεων.

115 Κατά το μέτρο που, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 99 και 105 της παρούσας αποφάσεως, εν προκειμένω, η Ελληνική Κυβέρνηση δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις αυτές και κατά το μέτρο που οι ελλείψεις στο ελληνικό σύστημα ελέγχου τις οποίες αποκάλυψε η Επιτροπή αφορούν βασικά στοιχεία του συστήματος αυτού, ευλόγως η Επιτροπή θεώρησε ότι υπήρχε υψηλός κίνδυνος γενικευμένων απωλειών για το

ΕΓΤΠΕ και επέβαλε, σύμφωνα με τις οδηγίες που προβλέπει το έγγραφο VI/5330/97, δημοσιονομική διόρθωση ποσοστού 10 % του συνόλου των επιμάχων δαπανών.

116 Συνεπώς, και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

117 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί καθόσον σκοπεί στην ακύρωση της δημοσιονομικής διορθώσεως όσον αφορά τη θέση του προϋπολογισμού B01-1512-001 για τη μεταποίηση ροδακίνων.

118 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω σκέψεων, η προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

119 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει ζητήσει την καταδίκη της Ελληνικής Δημοκρατίας και η τελευταία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Puissochet Schintgen Gulmann

Macken Colneric

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Ιανουαρίου 2003.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

J.-P. Puissochet